

MANĚTÍNSKOPLASKÝ

FIAT

malý farní zpravodaj
Červen 2018

www.farnostplasy.cz, www.farnostmanetin.cz,
www.oblati.cz

OMI
Misionáři
Obláti

Milí farníci,
19. května jsme na Klokotech u Tábora, ve druhé české oblátské farnosti slavili Oblátskou pouť. Slavíme ji vždy nejbližší sobotu k datu, kdy se náš zakladatel – sv. Evžen de Mazenod – narodil pro věčnost, bylo to 21. května 1861. Toho dne se uzavřela pozemská pouť člověka, misionáře a obláta, který celý život kladl důraz na soulad slov a činů, aby to, co hlásal, také žil, aby lidi nepoučoval, ale obrátil a smířil s Bohem. Narodil se do chaotické doby po francouzské revoluci, která dost připomíná tu naši. Lidé přestali praktikovat víru, nechodili na mše, ke svátostem, pohrdali vírou, neoddávalo se ani nekřtilo. A těm, kteří by ke svátostem přistoupit chtěli, se postavil do cesty ke smíření s Bohem jansenismus – velice přísný teologický směr s přílišnými nároky na mravní život věřících, odpírající rozhřešení i několik let.

V této době tedy Evžen de Mazenod, mladý kněz zakládá společenství Misionářů Provence, ze kterého se později stane řád Misionářů oblátů. Chce přinášet mír a smíření těm, kteří

to nejvíce potřebují – obyčejným lidem. Jeho misionáři podnikají *lidové misie*, zpravidla čtyřtýdenní návštěvy farností, kážou v provensálštině, aby jim všichni rozuměli. Na kázání klade Evžen velký důraz, chce, aby bylo srozumitelné, takové, aby ho byl každý schopen doma zopakovat. Varuje i před přemrštěnými gesty, zvýšeným hlasem a další teatrálností kazatele.

Ve své modernitě byli při lidových misiích obláti věrní papeži, protože už v roce 1712 odsoudil přísný jansenismus papež Klement XI. bulou *Unigenitus Dei Filius*. Ale papež byl daleko v Římě a francouzský venkov byl francouzský venkov. Dost často tedy bojovali s místními biskupy, ne vždy byli vítáni. Přesto měly misie velký úspěch.

Na Evženovy lidové misie navazují obláti i dnes a příští rok je chystají pro Tábor. Modleme se za jejich úspěch, ať dokážou lidem říci, že je Bůh má rád....

(Z přednášky otce Günthera, přednesené na letošní oblátské pouti, sestavila LuBa)

Papež František

Seslání Ducha svatého

a Letnice se v prvním

čtení dnešní liturgie

přirovnávají k „hukotu, jako když se přiřzene silný vítr“ (Sk 2,2). Co nám říká tento obraz? Vichr dává tušit velkou sílu, která však není samoučelná, nýbrž mění realitu. Vítr totiž přináší změnu: teplý proud, když je zima, a chladný, když je teplo, déšť, když je sucho... Také Duch svatý takto působí, ovšem na zcela jiné rovině. Je *božskou silou, která mění svět*. Ve svatodušní sekvenci oslovujeme Ducha: „v práci libý pokoji [...] rač nás v pláči utišíť“ a dále „viny z duší našich smaž, a vyprahlá srdce svlaž, raněné rač vyhojit“. Duch vstupuje do dění a proměňuje ho; mění *srdce* a mění *děni*.

Mění srdce. Ježíš řekl svým apoštolům: „Až na vás sestoupí Duch svatý, dostanete moc [...] a budete mými svědky“ (Sk 1,8). A právě tak se stalo. Učedníci doposud ustrašení, schovaní za zavřenými dveřmi i po Mistrově zmrtvýchvstání, jsou Duchem proměněni, a - jak předpověděl Ježíš v dnešním evangeliu - „vydávají svědectví“ (Jan 15,27). Z váhavých se stanou odvážní, odcházejí z Jeruzaléma a vydávají se až na konec světa. Když byl Ježíš s nimi, byli bázlivi, nyní bez Něho jsou odvážní, protože Duch změnil jejich srdce.

Duch odblokuje duše zapečetěné strachem. Přemáhá odpor. Toho, kdo se spokojil s poloviční mírou, obdarovává rozmachem. Rozšiřuje scvrklá srdce. Podněcuje ke službě toho, kdo se uvelebil v pohodlí. Přiměje jít dál toho, kdo se domnívá, že už došel. Umožňuje

snít tomu, kdo zvlažněl. Taková je změna srdce. Mnozí slibují dobu změn, nové začátky, nosnou obnovu, avšak zkušenost učí, že žádný pozemský pokus o změnu lidské srdce plně neuspokojí. Změna, kterou působí Duch, je odlišná: nepůsobí revoluci života kolem nás, nýbrž mění naše srdce; nezbavuje nás problémů naráz, nýbrž osvobozuje nás *zevnitř*, abychom jim čelili; nedává nám všechno ihned, nýbrž umožňuje nám kráčet s důvěrou, aniž by nás unavoval život. Duch zachovává srdci mladost, omlazuje. Mládí, navzdory všem pokusům ho prodloužit, dříve či později pomine, avšak Duch zabraňuje jedinému nezdravému stárnutí, tomu vnitřnímu.

Jak to činí? Obnovuje srdce, proměňuje ho z hříšného na rozhrěšené. To je obrovská změna. Z viníků činí spravedlivé a tak mění všechno, protože nás - otroky hříchu - osvobozuje, ze sluhů činí syny, ze skartovaných vážené, z rozčarovaných doufající. Takto Duch svatý obrozuje radost a dává vzejít pokoji v srdci.

Dnes se tedy učíme, co dělat, když potřebujeme opravdovou změnu. Kdo z nás ji nepotřebuje? Zejména jsme-li na dně, když klesáme pod tíží života, když nás deptají naše slabosti, když je těžké jít dál a nemožné mít rád. Tehdy by nám prospěl nějaký silný „životabudič“, a právě to je on Boží síla. On je „dárce života“, jak vyznáváme v Krédu. Jak by nám tento životabudič denně prospíval! Říci si po probuzení: „Přijď, Duchu svatý, přijď do mého srdce, přijď do mého dne!“

(Výňatek z homilie papeže při mši svaté na Seslání Ducha svatého, 20. 5. 2018)

Z FARNOSTÍ PLASY A

MANĚTÍN

Festival oblátských povolání, Plasy, 12. 5.

V sobotu 12. května ožilo nádvoří areálu plaského kláštera už brzy dopoledne. Někteří možná ještě spali, ale oblátská řeholníci se svojí typickou černou klerikou a velkým křížem za pasem už dávno protáčeli své "sukně" při rozcvičkových tancích spolu s prvními hosty festivalu. Mezi asi sto padesáti účastníky, kteří se během dne na programu zastavili, nechyběl nikdo ze zástupců všech skupin patřících do široké oblátské rodiny. Byli zde mladí z OMIGangu, asociovaní, scholastici, oblátská kandidáti, farníci a další přátelé a fanoušci nejen z celé republiky, ale i zahraničí. A někteří nám zanechali i pár řádek...

Spolu s paní vychovatelkou Martinou Vlkovou a čtyřmi absolventy jsme se zúčastnili Festivalu oblátských povolání ve vzdálených Plasích. Náš příjezd byl provázen spoustou vřelých pozdravů a objetí. Ve vzduchu byla cítit výjimečnost společných chvil. Do Plas přijeli obláti i oblátky ze vzdálených koutů světa, rozmanitost jazyků tomu celému dodávala jedinečné kouzlo. Rodinná atmosféra nás provázela celým víkendem. Netradiční slavení eucharistie, poutavá přednáška M. O. Váchy, představení oblátů, občerstvení v OMI kavárně, večer chval a spousta chvil plných setkávání, ze kterých budu čerpat ještě hodně dlouho.

Srdečnost oblátů se dotýká každého srdce.

Nika, studentka Stojanova gymnázia z Velehradu

(zdroj www.oblati.cz)

Májová v Nebřezinech, 5. 5.

Májové pobožnosti v Nebřezinech se letos zúčastnil nebřezinský rodák, **otec Vladimír Benedikt Holota** (* 5. 8. 1922), františkán, spisovatel, publicista a vyhledávaný zpovědník a duchovní vůdce, dlouholetý organizátor duchovních cvičení pro kněze. V 50. letech byl zbaven svobody při Akci K (název pro nezákonnou násilnou likvidaci klášterů a mužských katolických řeholních řádů) a prošel internací v koncentračních kláštorech i nucenými pracemi. Dnes žije v konventu u Panny Marie Sněžné v Praze.

Své vzpomínky na Nebřeziny sepsal do krásné knížky *Co mi dala rodná ves*, kterou po májové podepisoval. Máte-li o tuto knihu vzpomínek zájem, v nakladatelství Paulínky je ještě 32 volných výtisků (cena 270 Kč). Bude-li více zájemců, objednáme knihu hromadně, kontaktujte LuBa☺.

❀KVĚTINOVÝ JARMARK ANEB KYTKA PRO LUDMILU❀

VNEDĚLI 13.5. PO MŠI VPLASÍCH.
Děkujeme všem, kdo přispěli, vybralo se krásných 4580,- Kč.

**Příspěvek bude předán
sestře Ludmile při její
návštěvě vČR.**

SEZNAMTE SE S....

Koinonií Jan Křtitel **Sdružením křesťanů** **pro novou** **evangelizaci**

Hlavním celebrantem letošní oblátské pouti byl otec Petr Dombek. Ve své promluvě se soustředil na první čtení ze Skutků apoštolů o seslání Ducha svatého. Zdůraznil, že po skončení modlitby se ozval v domě hukot. Duch svatý s námi zkrátka musí zatřást a vytrhnout nás z teploučkého pohodlíčka našich jistot. Musí to být pořádný průvan, protože, jak píše otec Halík, „co je bez chvění, není pevné“.

Vzpomněla jsem si na silný zážitek z bohoslužby v Koinonii Jan Křtitel v Plzni – Liticích. Bylo to jak nádherná vlna Boží milosti, která člověka zaplaví a nese.

Koinonia Jan Křtitel (Koinonia Giovanni Battista) se zrodila na základě silného vylití Ducha svatého, které roku 1974 zakusil spolu s dalšími bratry a sestrami argentinský kněz P. Ricardo Argañaraz. Ten se následně usadil (zpočátku sám) v opuštěné pastevecké osadě Camparmò na svazích masívu Pasubio v severní Itálii, a brzy se k němu přidalo několik bratrů a sester s pevným odhodláním následovat Pána Ježíše v panenství pro nebeské království, ve vzájemném přátelství a v síle modlitby.

Roku 1978 vykristalizovala **základní programová linie komunity – nová evangelizace ve světle**

Ježíšova vzkříšení, a 1.1.1979 došlo v Loretu k jejímu oficiálnímu založení.

V současné době má Koinonie přes 9000 členů (údaj z r. 2016) na všech pěti kontinentech, z nichž přibližně 250 patří do komunit života (nacházejících se v Evropě, Americe, Africe, Indii a na Blízkém východě). Do České republiky přišla komunita n a pozvání plzeňského biskupa Františka Radkovského v roce 1995 a brzy nato založila svou první českou Oázu se sídlem v Plzni-Liticích. Dnes k této Oáze, jejímž pastýřem je P. Francesco Meneghini, patří kolem 350 bratrů a sester, tvořících 19 komunit rodin na území Čech i Moravy. Ve čtyřech komunitách života působících na Plzeňsku pak nalezneme více než 30 zasvěcených bratrů a sester z České republiky i zahraničí, kteří nabízejí široké veřejnosti celou řadu setkání a akcí, jako například různé kurzy, semináře, korespondenční školu, setkání pro děti, mládež či manželské páry a jiné.

Chcete-li tedy sebou nechat „pořádně zatřást Duchem svatým“, navštivte některou z bohoslužeb Koinonie, máte-li nějaké trápení, pomohou Vám bratři a sestry z Koinonie vyprošovat Boží zásah do situace (každou středu od 16,00 do 18,00 hodin). Více najdete na stránkách www.koinonia.cz.

*Příspěvky sestavila a na další od Vás se těší Lucka Bartůšková: lucie.bartuskova@centrum.cz.
ŘKF Plasy a Manětín ve správě misionářů OMI
Dobrovolný příspěvek na tisk: 5 Kč
Můžete předat oblátům.*